

MOTIONER

Organisationsutskottet

1. VAL AV ORDFÖRANDE FÖR SDP

Val av partiordförande sker nu enligt stadgarnas 16 § på partikongressen vart tredje år av medlemmarna som är valda till kongressen enligt i kraft varande partistadgar. Ute på fältet anser medlemmarna att det borde iföras en medlemsomröstning när partiet väljer ordförande vilket skulle vara ett mer demokratiskt valsätt att välja partiordförande. Detta valsätt skulle medföra den vanliga partimedlemmen större möjlighet att påverka valet av SDP:s partiordförande i framtiden.

Partimedlemmarna anser att de självständigt kan avgöra vem som är kompetent och kan fungera som partiordförande utan någon handledning. Vi bör koma ihåg att partimedlemmarnas åldersstruktur är en garanti för ett självständigt tänkande och ansvar i val av partiordförande. Denna ändring av stadgarna borde inte vara så svår att verkställa när landets president väljs genom folkval, så varför inte SDP ordföranden. Om nuvarande lagstiftning inte tillåtet medlemsomröstningar bör lagen ändras så att detta blir möjligt. Nu anses det att valet av ordförande överenskommes i s.k. kabinetten bland partidistrikten, och de invalda medlemmarna i partikongressen blir i många fall uppmanade att rösta på en speciell kandidat som distriktets underhandlare har kommit överens om.

Ernestas soc.dem. förening föreslår att FSD:s kongress ålägger nyvalda styrelsen att göra förslag till SDP:s partistyreelse att stadgarnas 16 § ändras, endast det som gäller val av ordförande enligt följande:

Socialdemokratiska partiets ordförande väljs genom medlemsomröstning för en tre års period.

Ernestas soc.dem. förening r.f.

Bengt Dahlqvist
ordförande

Guy Nylund
sekreterare

Styrelsens utlåtande

Diskussionen om valet av partiordförande aktualiserades inom SDP inför senaste sommars partikongress.

Det är viktigt för partiet att fördomsfritt fundera på nya metoder att engagera medborgare och utveckla partiets verksamhet. Ett sätt kunde vara att ordna medlemsomröstningar i olika frågor t.ex. i ordförandevalet. Det finns föga erfarenheter om direkt personval inom arbetarrörelsen.

Partiets karaktär som folkrörelse förutsätter ständig utveckling för att kunna svara till medlemmarnas förväntningar. SDP bör följa med utvecklingen och erfarenheterna i broderpartier som använt direkt medlemsval i valet av ordförande och utreda huruvida erfarenheterna är positiva och systemet kunde tillämpas också inom SDP.

Det bör också utredas huruvida föreningslagstiftningen bör förnyas för att motionärernas förslag ska kunna verkställas.

Styrelsen föreslår att motionen godkänns.

2. SOCIALDEMOKRATINS PRINCIPER OCH VALPROGRAM

Allt oftare hörs kritiken från fältet att socialdemokraterna gör avsteg från de socialdemokratiska principerna. Vi har också den uppfattningen att våra riksdagsmän och ministrar alltför ofta ger avkall på för oss viktiga principer och ideal. Principprogrammet som antogs vid partikongressen i Åbo 1999 och valprogrammen från riksdagsvalet 2003 och kommunalvalet 2004 är tre dokument som bör läsas oftare och få en högre status bland våra riksdagsmän och ministrar.

Vi uppmanar därför FSD:s styrelse, riksdagsman och representant i partistyrelsen att till våra riksdagsmän och ministrar framföra vikten av att leva som man lär.

Larsmo soc.dem. förening r.f.

Bernhard Bredbacka
ordförande

Sten Bobacka
sekreterare

Styrelsens utlåtande

Partikongressens, partifullmäktiges och partistyrelsens beslut och dokument utgör den linje som bör stå som grund för partiets representanter inom regeringen, riksdagen och övriga beslutande organ. SDP fungerar i regeringen och riksdagen i samråd med andra partier som har egna målsättningar. En stor utmaning är att i en regeringskoalition sammanjämka olika åsikter på ett hållbart sätt. SDP följer regelbundet upp och rapporterar till partistyrelsen verkställandet av regeringsprogrammet och valprogrammen.

Styrelsen förenar sig med andan i motionen och föreslår därför att kongressen godkänner motionen.

3. SYSTEMATISK ÖVERSÄTTNING AV SDP:S CENTRALA DOKUMENT

Med tanke på FSD:s interna och externa upplysningsarbete samt för trovärdigheten är det av avgörande betydelse att SDP:s centrala politiska dokument översätts till och publiceras på svenska. Nuvarande översättningsarrangemang är tillfälliga och amatörmässiga med ojämn kvalitet som resultat. Språket i en översatt politisk text bör vara korrekt, smidigt och lättläst. Den samhällspolitiska terminologin bör vara rätt översatt och så långt som möjligt motsvara det rikssvenska språkbruket.

FSD:s styrelse bör i samråd med det socialdemokratiska moderpartiet skapa en hållbar modell för översättningen av SDP:s centrala dokument.

Karis svenska socialdemokrater rf

Holger Wickström
ordförande

Lisbeth Lindström
viceordförande

Styrelsens utlåtande

Partifullmäktige godkände 26.11.2003 en kläm som förutsatte en granskning av SDP:s svenskspråkiga verksamhet i sin helhet. 7.3. 2004 hölls ett gemensamt möte

mellan FSD och partibyråns representanter där man kom överens om ett 8 punkts program om hur den praktiska svenska servicen skall ordnas och hur översättningen skall organiseras. Styrelsen anser att det här har varit en positiv utveckling och då nu partibyran från hösten 2005 också utsett en person som ansvarar för översättningsarbetet ökar förutsättningarna att nå det resultat som motionärerna föreslår.

Styrelsen föreslår att motionen godkänns och att kongressen ålägger FSD:s ledning att i samråd med partibyråns ledning följa med utvecklingen så att det överenskomna programmet förverkligas och utvecklas.

4. HÖGRE STATS BIDRAG OCH PARTISTÖD TILL TVÅSPRÅKIGA PARTIER OCH ORGANISATIONER

Socialdemokratiska partiet är enligt sina stadgar en tvåspråkig organisation. Finlands Svenska Socialdemokrater (FSD) och partiets svenska officiella tidningsorgan, Arbetarbladet visar konkret att SDP är ett tvåspråkigt parti som serverar sina medlemmar både på finska och på svenska.

Tvåspråkig verksamhet förstärker svenska språkets ställning i Finland. Medlemsservice och översättningsarbete från finska till svenska avsedd för svenska medlemmar medför dock tilläggskostnader som är betungande för en tvåspråkig organisation. Tvåspråkiga organisationer är livsviktiga både för den finska som den finlandssvenska befolkningen. Det är därför motiverat att partier, bildningsförbund och organisationer, som kan påvisa att de arbetar både på finska och svenska, får ett höjt partistöd jämfört med partier som arbetar enbart på finska eller svenska.

Vasa svenska socialdemokrater föreslår

att FSD skall verka för att SDP och andra politiska partier samt bildningsförbund och andra statsbidragsberättigade organisationer, som kan påvisa att organisationen är tvåspråkig och att man satsar person- och ekonomiska resurser för dess verksamhet, bör få ett förhöjt partistöd.

Vasa svenska socialdemokrater r.f.

Stefan Sjöberg
ordförande

Rune Takamaa
sekreterare

Styrelsens utlåtande

Styrelsen föreslår att kongressen godkänner motionen och ger i uppdrag åt FSD:s riksdagsman att lämna in en riksdagsmotion i ärendet samt att FSD:s ledning påverkar partiets övriga riksdagsman och ministrar att stöda motionen.

5. STAVGÅNGSTÄVLING

Politiken är bara en del av politiken, har någon sagt. Politisk verksamhet fungerar inte om den bara innebär att sitta på möten eller vid skrivbord; på det sättet växer bara det som i Sverige brukar kallas betonghäckar. Socialdemokratisk politisk verksamhet borde vara en naturlig del av människors vardag; den borde vara med

också när det gäller att bygga upp människors såväl psykiska som fysiska välbefinnande.

Detta sker naturligast under gemensamma aktiviteter, till exempel under rask stavgång. Stavgång eller nordic walk, som företeelsen numera ofta kallas, har utvecklats till en sant folklig motionsform, populär både bland kvinnor och män, unga och gamla.

Det är något som vi borde ta vara på.

Vi föreslår

att Finlands svenska socialdemokrater uppmanar sina medlemsföreningar att utmana finska partiavdelningar på någon form av stavgångstävling, som ger möjligheter till kontakter över föreningsgränserna.

Åbo Socialdemokrater r.f.

Birgitta Abrahamsson
ordförande

Anita Tuominen
sekreterare

Styrelsens utlåtande

Styrelsen föreslår att kongressen godkänner motionen.

Beredningsutskott I

6. SKYDDA ÖSTERSJÖN

Vi är alla medvetna om Östersjöns tillstånd. Vi är också djupt oroade för hur vårt innanhav kommer att se ut, inom några år, om inte problemet med alger kan undanröjas inom en överskådlig framtid. Östersjöns nedsmutsning är inte ett problem för enbart ett land eller en nation. Problemet gäller alla stater kring Östersjön. En övergripande koordinering av förbättringsåtgärder för den marina miljön är av nöden. Finland är ordförandeland i EU under senare delen av år 2006. Det ger vårt land en ypperlig möjlighet att prioritera Östersjön i den agenda som skall handläggas under vårt ordförandeskap.

Dalsbruks svenska arbetarförening föreslår

att kongressen uttalar sig för att socialdemokraterna som representerar vårt land i EU skall arbeta för att EU uppgör direktiv för hur länderna kring Östersjön skall agera för att minska utsläppen i innanhavet, samt att medel t.ex. ur EU:s lantbruksstöd anvisas för att få direktiven förverkligade. I detta arbete bör EU även söka samarbete med Ryssland.

Vidare föreslås att kongressen uttalar sig för att Östersjön upptages på EU:s agenda inför ordförandeskapet 2006.

Såframt denna motion godkännes av kongressen, föreslås att motionen även tillställs SDP:s styrelse.

Dalsbruks svenska arbetarförening r.f.

Olavi Saarinen
ordförande

Kaj Wallenius
sekreterare

Styrelsens utlåtande

Styrelsen delar den djupa oron för Östersjöns tillstånd. Inom Östersjöns avrinningsområde bor nästan 85 miljoner människor. I Östersjöländerna finns en hel del industri och jordbruk vars utsläpp av miljögifter och näringsämnen har hamnat i havet. Inom Finska vikens avrinningsområde bor över 10 miljoner människor och kustländernas jordbruk, bebyggelse och industri belastar havsområdet årligen med 6000 ton fosfor och 120 000 ton kväve.

Då Finland var ordförandeland i EU 1999 lanserades den så kallade Nordiska dimensionen. Detta initiativ har inneburit en starkare betoning av Östersjöfrågorna. Styrelsen delar åsikten om att Finland under sin ordförandeperiod ytterligare borde förstärka Östersjöfrågornas miljöaspekt inom den nordiska dimensionen. Det har tidigare också föreslagits att det för EU:s nordiska dimension grundas en likadan parlamentarisk generalförsamling som redan finns för EU:s samarbete omkring Medelhavet.

I förslaget krävs att EU skall uppgöra direktiv för hur länderna kring Östersjön skall agera för att minska utsläppen i Östersjön. Det finns redan en stor mängd olika direktiv till exempel om vatten-, luft- och markskyddet. Det viktigaste är att man börjar satsa tillräckligt på att dessa direktiv övervakas. Nya direktiv för att skydda Östersjön kan uppgöras men direktiv räcker inte om de inte övervakas tillräckligt effektivt så att de också förverkligas.

Styrelsen föreslår att motionen godkänns och att FSD:s ledning uppmanas följa med utvecklingen och prioritera räddningen av Östersjöns i den politiska verksamheten.

7. FINSKA VIKEN MÅR SÄMRE FÖR VAR DAG SOM GÅR

Finska Viken mår illa, detta har var och en som vistats nära detta vatten kunnat konstatera med egna ögon sommaren 2005: de giftiga blågröna algmattorna har på många håll kunnat skönjas med blotta ögat. Dessa alger har gjort det omöjligt att njuta av havet. Även fisket har försvårats, på sina ställen har det varit omöjligt att sänka ner ett nät genom de täta mattorna. Döda fåglar har även denna sommar hittats på olika skär – dödsorsaken är tills vidare okänd.

Forskningsfartyget Aranda kunde genom talrika bottenprover sommaren 2005 konstatera att stora delar av Finska Vikens botten är så gott som syrefria. Dessa dystra fakta har vi redan känt till i många år. Vi vet att alltför mycket kväve och fosfor rinner ut i Finska Viken och förorsakar denna pågående övergödning. Samtidigt belastas Finska viken av ökad trafik. Turerna till och från Tallinn i syd-nordlig riktning är många och oljetransporterna längs havet i öst-västlig riktning håller samtidigt på att öka sedan de nya oljehamnarna i Ryssland tagits i bruk. Större oljeolyckor till havs är att vänta, har vi beredskap att klara av dem när så sker?

Vanda svenska socialdemokrater motionerar därför för följande åtgärder:

1. Mera medel bör satsas på oljebekämpningsberedskap. Det räcker inte med att konstatera att Borgå, Helsingfors och Raumo tävlar om vem som ska ta hand om ett nytt oljebekämpningscentrum i Finland. Enligt de ursprungliga planerna skulle centret indirekt ha sysselsatt ca 100 personer. I HS den 11.9.05 får man läsa att planering och strategi troligen kommer att sysselsätta endast 3-5 personer! Vi bör budgetera medel för en större fungerande enhet i denna fråga.

2. Reningsverket för kloak- och spillvattnet i St. Petersburg har äntligen blivit färdigt. Denna positiva förändring till det bättre ändrar ej på all den kväve och fosfor som från de finska åkrarna rinner ut via vattendrag i havet. Intensivare kampanjer till de finska jordbrukarna bör ordnas. Slöseriet med det kväverika konstgödsel bör upphöra. (All den konstgödsel som växterna ej upptar, rinner som giftframkallande, övergödande överflöd ut i havet). Medel för effektivare information bör reserveras med det snaraste.
3. All fiskodling i öppna kassar bör förbjudas; fiskarna matas alltför rikligt, likaså medicineras de onödigt aktivt. Allt överflöd rinner ut och övergöder vårt hav. Kassar med tät botten finns redan på marknaden och endast sådana bör tillåtas eller fiskodling som sker på land i slutna system.
4. En del städer stoltserar fortfarande med mattvättningsställen på stränderna längs Finska Viken. Inte ens tallsåpan är miljövänlig, vilket man trodde i början av 90-talet och därför bör alla tvättställningar placeras uppe på land, där jordmassorna filtrerar tvålvattnet. Nuvarande tvättställen vid kusten (exempelvis i Brunnsparken och i Munksnäs i Helsingfors) bör stängas med det snaraste – det finns säkert andra sätt att locka turister!
5. Informationen till enskilda medborgare om "mindre miljöbelastande levnadssätt" bör ordnas av alla tänkbara organisationer i vårt land: Scouterna, Marthorna, miljöorganisationerna, försvaret, skolorna etc. Miljöministeriet och regeringen är här i nyckelposition. Kampanjer som "Cykla, glöm bilen" eller "Flyg inte, åk tåg" bör startas fortast möjligt.

Vanda svenska socialdemokrater r.f.

Stig Kumlin
ordförande

Mae Cedercreutz-Pesonen
medlem

Styrelsens utlåtande

Vanda svenska socialdemokraterna föreslår i sitt första förslag till kongressen att man skall satsa mera medel på oljebekämpningsberedskap. Helt konkret borde man budgetera medel för en större oljebekämpningscentral. Enligt förslaget räcker det inte med bara 3-5 nya anställda. Enligt officiella planer skall denna nya central koncentrera sig mera på forskningen och utvecklingen i oljebekämpningsbranschen i Finland samt på att utbilda myndigheter och andra människor som arbetar inom branschen. Om allt går enligt planerna börjar denna central arbeta år 2008. En handfull anställda som börjar arbeta där är enligt sakkunniga tillräckligt för att kunna starta en ny oljebekämpningscentral. En tid efteråt kan man göra en noggrannare uppskattning av behovet av mer personal. Det viktigaste är nu att Finland får en ny oljebekämpningscentral.

I sitt andra förslag föreslår Vanda svenska socialdemokrater att man skall reservera medel och ordna intensivare kampanjer till jordbrukare om vilken betydelse fosfor och kväve har för övergödningen av Östersjö och Finska viken. Styrelsen håller med om att bra och sakkunnig information till jordbrukare alltid behövs och det skall finnas tillräckliga medel för att informera och vidareutbilda jordbrukare. Man skall också tänka på alla andra möjliga sätten att kunna bryta den oroväckande övergödningstrenden.

I det tredje förslaget föreslås att all fiskodling i så kallade öppna kassar skall förbjudas. Man har fått positiva erfarenheter i Hitis där man har testat hur bra de så kallade slutna kassarna fungerar. Man har till exempel märkt att slutna kassar minskar antalet döda laxar som blivit attackerade av sälar. Vissa företagare är i alla fall ännu rädda för de högre kostnaderna men genom att öka det nationella och EU-stödet kan man locka fiskodlare att byta sina öppna kassar till de nya slutna kassarna. Styrelsen delar åsikten att Finland borde sätta en tidsgräns före vilken all fiskodling skall ske i slutna kassar.

Det fjärde förslaget handlar om mattvättingsställen på stränderna. Styrelsen delar åsikten att all verksamhet som belastar Östersjö och Finska viken skall tas på allvar. Kommunerna skall uppmanas att bygga nya och miljövänliga ställen för mattvättningen. Dessa nya ställen skall också planeras så att bland annat alla handikappade människor kan använda dem.

Det femte förslaget handlar om miljöfostran. I den nya läroplanen för grundskolorna samt i planen för förskolepedagogik finns det klara krav på att erbjuda miljöfostran som en del av studierna i den hållbara utvecklingens anda. Det är tyvärr sant att miljöfostran på många håll i vårt land är mycket oplanerad och är för mycket beroende på enstaka beslutsfattare som personligen vill hålla miljöfostran framme. Det behövs alltså klara lagstadgade krav på att också kommuner skall erbjuda miljöfostran till alla invånare från barn till farfar. Enstaka privata organisationer bär redan i dag ett allt för stort ansvar för miljöfostran. Utvecklingen borde gå i den riktningen att samhället som helhet ansvarar för miljöfostran. Man skall naturligtvis också fortsätta stöda de flitiga och duktiga organisationer som länge har tagit miljöfostran på allvar. Mera stöd till dessa organisationer bär säkert också frukt.

Styrelsen föreslår att de förslag som motionärerna framför godkänns av kongressen och att FSD:s ledning under de närmaste åren prioriterar miljöfrågorna och speciellt räddningen av Finska viken och Östersjön.

8. SANKTIONER MOT FINLÄNSKA FÖRETAG SOM FLYTTAR SIN PRODUKTION TILL LÅGLÖNELÄNDER

Som en del av den globaliserade världsekonomin flyttar finländska företag sin produktion helt eller delvis till s.k. låglöneländer. I syfte att höja tröskeln för detta bör statsmakten i Finland gå in för att av dessa företag driva in ersättning för de direkta och indirekta samhällsliga stöd företagen fått för sin verksamhet.

Vi föreslår att FSD:s styrelse bör genom det socialdemokratiska moderpartiet verka för en lagstiftning som skärper sanktionerna mot finländska företag som flyttar sin produktion till låglöneländer.

Karis svenska socialdemokrater r.f.

Holger Wickström
ordförande

Lisbeth Lindström
viceordförande

Styrelsens utlåtande

Den fråga som motionärerna tar upp är aktuell och olika åtgärder bereds som bäst. Löntagarnas centralorganisationers gemensamma arbetsgrupp har bland andra

diskuterat frågan om personalens ställning då företagen flyttar sin produktion till utlandet. Den 30.09.05 presenterades ett åtgärdsprogram med 13 punkter. I ett av åtgärdsförslagen konstateras:

"Man bör inte med samhällets stöd bidra till en flyttning av arbetsplatser och produktion till andra länder. Samhällets stöd bör alltid kunna återkrävas oberoende av företagets storlek, ifall produktionen körs ned i ett land och flyttas till ett annat. Systemet för EUs statsstödsreform och EUs strukturfondsförordning som förnyas bör harmoniseras så att offentligt stöd kan återindrivas om ett företag flyttar produktionen till ett annat land inom sju år från det företaget mottog stödet. Dessutom bör man skapa enhetliga grunder för återindrivning till de övriga offentliga nationella finansieringskällor och stöd då företagen flyttar sina arbetsplatser till annat land. I det sammanhanget bör arbetsmarknadsorganisationerna höras."

Styrelsen föreslå att kongressen godkänner motionen och sänder beslutet vidare till partistyrelsen och riksdagsgruppen.

9. FINLANDS BISTÅNDSPOLITIK

SDP:s partikongress beslöt att Finland successivt skall höja Finlands bistånd till FN:s rekommendationsnivå 0,7 procent av BNP. Biståndsfrågorna har haft en prioritetsställning i FSD:s och tidigare Finlands svenska arbetarförbunds verksamhet.

FSD:s kongress borde också slå fast att målet på 0,7 procent borde eftersträvas. Vasa svenska socialdemokrater anser att FSD borde verka för att Finland i detta sammanhang aktivare kombinerar biståndet med kampen för mänskliga rättigheter och demokrati i u-länder som får bistånd från Finland och andra nordiska länder. Korruption förekommer i många länder som får bistånd från Finland. Det finns exempel på u-länder som får bistånd från Finland och nordiska länder men som inte tillräckligt effektivt verkar för mänskliga rättigheter och demokrati i sina egna länder. Det finns även exempel på u-länder som får bistånd från Finland och andra länder som inte har genomfört demokrati och parlamentarism i sitt eget land. Dessa länder kan därför även skapa nya flyktingar som donationsländerna sedan skall ta emot.

Vasa svenska socialdemokrater föreslår att FSD:s kongressen godkänner

att målet på 0,7 % skall vara bindande för Finland. Biståndet skall stimulera mottagande länder och stöda krafter som vill verka för en demokratisk utvecklingsprocess i dessa länder.

Vasa svenska socialdemokrater r.f.

Stefan Sjöberg
ordförande

Rune Takamaa
sekreterare

Styrelsens utlåtande

Styrelsen konstaterar att det finländska utvecklingsbiståndet har förstärkandet av demokratin och avskaffandet av korruptionen i samarbetsländerna som en av de centrala målsättningarna. Finland har också inom ramen för den s.k. Helsingforsprocessen påtagit sig beredningsansvaret för ett särskilt projekt, som har som mål att öka det internationella samarbetet för att minska korruptionen inom det internationella biståndet och handeln. En central utgångspunkt är att ansvaret för

korruptionen ligger hos minst två parter, t.ex. både givaren och mottagaren av mutor, och att handlingsreglerna och deras övervakning bör gälla alla berörda parter.

Styrelsen hänvisar liksom motionärerna till partikongressens ställningstagande, som förutsätter att partiet i det fortsatta regeringsarbetet bör se till att biståndet höjs till 0,7 procent av BNP fram till år 2010. Detta förutsätter nya beslut både av den sittande och den kommande regeringen.

Hänvisande till ovanstående föreslår styrelsen att motionen godkänns.

10. FÖRETAG SOM SÄLJER PRODUKTER I FINLAND BÖR FÖLJA FINLÄNSK LAG

Det här skall handla om att då man är i Finland, så bör man följa finländsk lag. Lag stiftas av en församling som allmänt i Finland brukar kallas riksdagen. Och följer man inte dessa beslut så råkar man ut för sanktioner i form av böter eller inspärning bakom lås och bom på en viss tid.

Land skall med lag byggas, och ej med våldsverkum. Det här konstaterades i inledningen till Upplandslagen av år 1296. Detta synes emellertid inte heller gälla längre. Det här nämner jag nu bara i händelse av att någon skulle vilja påstå att byggande av land med lag skulle vara ett socialistiskt påfund. Det kan det inte vara. År 1296 så fanns det inga socialister. Åtminstone inte i Uppland i Sverige.

Det fanns knappast heller några socialister i Danmark år 1216. I inledningen till Jutalagen som stadfästes det året säger man bl.a.: Med lag skall land byggas. Ville var man nöja sig med sitt eget och låta män njuta lika rätt, då behövdes ej lagen. Fanns ej lag i länder då hade den mest, som mest kunne tillägna sig: därför ska lag göras efter allas behov ... det är kungens och hövdingens ämbete som finns i länderna, att vakta rätten och göra rätt och frälsa den, som tvingas med våld, såsom änkor och barn utan förmyndare och utlänningar och fattiga män"

Nej, nu är det helt andra principer som gäller. I ett avvikande yttrande till Åbo förvaltningsdomstols beslut av den 14.9.2000 med nummer 00/0499/1 eller 00028/00/2400 så konstaterar förvaltningsrättsdomare Hannu Renvall bl.a. följande: "Att behandlas likvärdigt betyder inte att man skall i olika tillfällen förfara på alldeles likadant sätt."

För detta fantastiska nytänkande inom rättvisans område belönades Hannu Renvall av republikens president sedermera med att utnämnas till överdomare vid Åbo förvaltningsdomstol. Fast presidenten visste ju nog förstås inte att det var på grund av detta fantastiska nytänkande inom rättvisans område som Renvall fick sin utnämning.

"Att behandlas likvärdigt betyder inte att man skall i olika tillfällen förfara på alldeles likadant sätt."

Jaha, inte det. Nå hur skall man förfara då? Skall rättsväsendet fungera som en 20 pennis pajazzo, där resultatet av rättsprocessen avgörs av på vilket ställe 20-pennis inlagan i domstolen råkar landa. Jag har nu det intrycket att vårt rättsväsen allt mer och mera börjar fungera just som en 20-pennis pajazzo.

Därmed så kan man ju också fundera över vad man skall ta sig till med den nu gällande grundlagens påbud om att alla skall vara lika inför lagen. Kan man

fortfarande tro på det där? "assa maan tavalla" säger ett gammalt finsk ordspråk. Man borde alltså följa landets seder och bruk.

Jag satt härom kvällen och såg på ett TV program om Chiles förra president Salvador Allende, som mördades 1973. I programmet ingick ett inslag där president Allende höll tal till Förenta Nationernas generalförsamling. I talet hävdade Allende att de stora multinationella företagen i dag har större makt i världen än de självständiga staterna. Han hade kanske rätt.

I Finland verkar stora multinationella företag som säljer olika produkter. En del av dessa stora multinationella företag säljer sina produkter på villkor att man får använda dem endast under förutsättning att man godkänner de användarvillkor som det stora multinationella företaget ställer. Så långt allt gott och väl.

Men då det i villkoren sedan stipuleras att det stora multinationella företaget förbehåller sig rätten att ändra villkoren hur de själva vill, och att det är kunden som skall hålla reda på när dessa förändringar sker. Det här anknyter nu till en annan motion som jag gjort.

Eller då det i villkoren sedan stipuleras att om det inte sägs något i villkoren så tillämpas t.ex. i Irländsk lag.

I det här skedet borde håret resa sig på varje facklig representants huvud, alla fall om representanten i fråga lite också ägnar sig åt en smula eftertanke. Tänk nu om det skulle bli fråga om att godkänna ett arbetsavtal för att få arbete hos ett av dessa stora multinationella företag. Jovisst, säger det stora multinationella företaget, om Ni går med på att vi gör avtalet enligt den lagstiftning som gäller t.ex. på Filippinerna.

Numera så börjar det här fungera också i praktiken. Jag läste nyligen i "Uutispäivä-Demari" om hur ett rederi i Finland gått till en brittisk domstol för att få ett utslag som gör det möjligt att kringgå Finländsk arbetslagstiftning. Rederiet fick som man önskade. Sjömansunionen har så vitt jag förstått fört saken till behandling i hovrätten i Finland. Där ligger den nu.

Om man kan sälja en produkt på sådana här villkor, så kommer väl också den dagen, då man kan sälja en arbetsplats på likadana villkor. Är det ett sådant samhälle vi vill ha? Eller skall vi mota Olle i grind? Nu!

Nu kan vi trots vårt EU-medlemskap ännu i viss utsträckning kontrollera vår egen lagstiftning.

Vi torde också kunna lagstifta om att det företag som säljer en produkt i Finland skall sälja denna produkt i enlighet med de bestämmelser som gäller enligt Finländsk lag. Jag föreslår att vi gör så, nu med det snaraste!

Ingmar Forne

Styrelsens utlåtande

Styrelsen föreslår att motionen antecknas för kännedom.

Beredningsutskott II

11. ÄNDRING AV KOMMUNALLAGEN

I kommunallagens 81. paragraf 4. momentet sägs det att "Andra organ än de som avses i 1. mom. skall ges en sammansättning som svarar mot den andel röster olika grupper som är representerade i medlemskommunernas fullmäktige fått inom samkommunens område vid kommunalvalen med iakttagande av proportionalitetsprincipen enligt kommunala vallagen."

Det här är ju klart och tydligt kunde man tycka. Det är det också så länge man håller juristerna i allmänhet och Åbo Förvaltningsdomstol i synnerhet på avstånd.

Efter kommunalvalet 2000 förrättades val av revisionsnämnd i en samkommun här i landet. Man skulle välja fem medlemmar i denna nämnd. Valresultatet såsom avses i lagtexten här ovan angav klart och tydligt att nämndens sammansättning skulle bestå av fyra representanter för Svenska Folkpartiet och en representant för SDP. Några andra grupperingar hade inte sådana röstetal att de skulle vara representerade i nämnden.

Nå, valet inleddes. En representant för SFP föreslog personerna A, B, C, och D, och en representant för SDP föreslog person E. Sedan påpekades att av dem som SFP föreslagit så representerade endast A och B Svenska Folkpartiet, medan person C i sin hemkommuns fullmäktige satt invald som fullmäktig för ett helt annat parti än Svenska Folkpartiet. Om person D skrev Anders Björklöf sedermera ett intyg på att personen var medlem i det Socialdemokratiska partiet.

När valet då var över satt där i själva verket 2 från SFP, en från ett lokalparti som numera inte längre finns, och 2 från SDP. Det blev besvär till Åbo Förvaltningsdomstol. Förvaltningsdomstolen förkastade besväret. Som motivering framförde Förvaltningsdomstolen att person C och person D representerade Svenska Folkpartiet därför att de föreslagits av en representant för Svenska Folkpartiet. Det hade säkert varit lika lagligt om representanten för Svenska Folkpartiet föreslagit fyra medlemmar i det Socialdemokratiska partiet, och SDP hade föreslagit en från SFP som sin representant. Det är väl ändå knappast vad lagstiftarna ansett att skall vara möjligt, men så är det, när juristerna sagt sitt.

Eftersom den ovan relaterade formuleringen i kommunallagen inte förmår garantera att sammansättningen motsvarar röstetalet i det föregående kommunalvalet, så måste den ju vara bristfällig. Den borde således göras bättre.

Kimito Svenska Socialdemokratiska förening r.f. hemställer därför om

att styrelsen till kongressen 2005, för framtida behandling, kanske redan på distriktskongressen 2006, inlämnar ett förslag till ny lagtext för kommunallagens 81. paragraf 4. momentet som på ett sådant sätt att juristerna inte kan kringgå det på ovan relaterat sätt och vis, garanterar att man inte i framtiden kan utse personer som bevisligen hör till eller representerar andra partier till förtroendeuppdrag där man representerar det egna partiet.

Kimito Svenska Socialdemokratiska förening r.f.

Marcus Holmström
ordförande

Ingmar Forne
sekreterare

Styrelsens utlåtande

Styrelsen föreslår att kongressen antecknar motionen för kännedom och ålägger FSD:s ledning att beakta synpunkterna så att man tar fram ifråga varande fall som ett varnande exempel vid utbildningen av förtroendevalda. Däremot anser styrelsen inte att det föreligger behov att ändra kommunallagen på basis av Åbo förvaltningsdomstols beslut.

12. KOMMUNERNAS EKONOMI

För år 2002 var maximalbeloppet för det s.k. förvärvsinkomstavdraget i kommunalbeskattningen 2140 Euro. Avdraget minskade från och med en inkomst på 14000 Euro per år så att det blev noll vid en årsinkomst på 73743 Euro. För år 2003 höjdes maximalbeloppet till 2550 Euro. Från och med en årsinkomst på 14000 Euro minskade avdraget så att det blev noll vid en årsinkomst på 86857 Euro. För år 2004 höjdes maximalbeloppet till 3550 Euro. Från och med en årsinkomst på 14000 Euro minskade avdraget så att det blev noll vid en årsinkomst på 102750 Euro. För år 2005 har maximalbeloppet höjts till 3850 Euro. Från och med en årsinkomst på 14000 Euro minskade avdraget så att det blev noll vid en årsinkomst på 110250 Euro.

Ser man enbart på maximalbeloppets storlek så har detta höjts på följande sätt: Från år 2002 till 2003 med 19,2 %, Från år 2003 till 2004 med 39,2 %, Från år 2004 till 2005 med 8,5 %

Börjar man titta på de inkomster som överstiger 14000 Euro per år har höjningen varit desto högre procentuellt räknat ju längre ovanom en årsinkomst på 14000 Euro man kommer.

Det här avdraget är orsaken till att man i dag ibland hör påstås att kommunalbeskattningen blivit progressiv. I själva verket är detta ett avdrag som i hög grad gynnar de verkligt skitigt rika (the filthy rich). Arbetslösa och pensionärer får inte detta avdrag. I och med detta är den påstådda progressiviteten i kommunalbeskattningen annorlunda än i statsbeskattningen där progressiviteten verkligen gäller alla.

Avdragets karaktär är sådant att det angriper kommunens ekonomi allra hårdast i sådana kommuner där man har många skattebetalare med enbart förvärvsinkomst.

Nu kan man fråga sig:

Vilka yrkesgrupper har fått sina inkomster utökade eller höjda:

- 1) från år 2002 till år 2003 med mer än 19,2 %
- 2) från år 2003 till år 2004 med mer än 39,2 %
- 3) från år 2004 till år 2005 med mer än 8,5 %

Knappast någon!

Under alla dessa år har t.ex. bruttonationalprodukten, som man ofta brukar använda som en måttstock på den ekonomiska nivån, stigit med betydligt lägre procentar per år än de ovan angivna.

Börjar man lite också bena i vad denna takt på höjningen av förvärvsinkomstavdraget i kommunalbeskattningen haft för betydelse för kommunernas ekonomi så kommer man upp i rent astronomiska siffror.

Det är våra riksdagsmän och ministrar från alla partier, det egna inbegripet, som stakat upp denna utveckling gällande kommunernas ekonomi. Det är därmed också våra riksdagsmän och ministrar som otvetydigt har det absolut största ansvaret för den situation som råder inom kommunernas ekonomi. Vi behöver emellertid inte vänta oss att de - öppet och ärligt - skall stiga fram och säga att de kommer att ta sitt ansvar för denna utveckling.

I stället har man hittat på en lysande propagandistisk manöver. Man hävdar att det behövs kommuner med ett mycket högre befolkningsunderlag än det nuvarande. I och med det så behöver man inte tala så mycket om eller fundera på finansieringsunderlag och skatteinkomster och skattebetalningsförmåga. Man behöver inte heller befatta sig så mycket med att beakta olika regionala skillnader. De blir i stället möjligt att tillämpa olika schablonmässiga lösningar i allt högre grad, vilket säkert tilltalar tjänstemännen i synnerhet.

Från år 2002 till år 2005 har förvärvsinkomstavrdragets maximal- belopp höjts från 2140 till 3850 euro. Det är en höjning på 79,9 %. Vad det blir i medeltal per år kan var och en räkna ut själv. Och sedan kan också var och en fundera på hur länge en kommunstruktur med kommuner med 20000-30000 eller 250000-500000 invånare klarar sig om man fortsätter att höja förvärvsinkomstavrdraget i samma takt som hittills.

Det torde vara ganska klart att en massammanslagning av kommuner under dessa omständigheter endast är en lösning på mycket kort sikt, om ens det. Man kan göra lösningen något långsiktigare om man efter kommunsammanslagningarna inleder en massiv slakt av all kommunal lokalservice. Man kan däremot knappast bygga t.ex. en kilometer väg så särskilt mycket billigare i en kommun med 200000 invånare jämfört med vad motsvarande vägstump kostar i en kommun med 2000 invånare. Skillnaderna när det gäller kostnaderna för att skjutsa en skolelev en sträcka på t.ex. 12 kilometer är säkert lika små eller stora. En sådan här lista kan man säkert göra ännu mycket längre.

Ju större kommuner vi får i snitt i framtiden, desto mera kommer indelningen av Finland i en del som man kan kalla moderlandet, och en del som man kan kalla de nykoloniala områdena, att accentueras.

Kommunförbundets beräkningar ger vid handen att kommunernas nominella skattesats i medeltal ligger på lite drygt 18 % medan den verkliga skattesatsen ligger på lite drygt 12,6 %. Man får nog gå rätt långt tillbaka in i det förra århundradet för att komma tillbaka till den tid då kommunernas skattesats i medeltal låg på 12,5-12,75 %.

Kimito Svenska Socialdemokratiska förening r.f. kräver

att förvärvsinkomstavrdraget sänks från nuvarande nivå till den nivå det hade år 2003 och att man efter det slår fast att nivån årligen får höjas till högst 50% av den årliga procentuella ökningen av bruttonationalprodukten enligt marknadspris.

Kimito Svenska Socialdemokratiska förening r.f.

Marcus Holmström
ordförande

Ingmar Forne
sekreterare

Styrelsens utlåtande

Styrelsen konstaterar att motionärerna har helt rätt i att förvärvsinkomstavdraget stigit drastiskt under hela nittioalet. År 1993 uppgick avdragets maximibelopp till 336 euro vilket beviljades personer med förvärvsinkomst på 7230 euro per år. År 2005 uppgår maximiavdraget till 3850 euro vilket beviljas med årsinkomst på 14 000 euro per år, avdraget minskar därefter så att inget avdrag alls beviljas personer med 110 250 euro per år. Avdraget har alltså klart ändrat karaktär – från att ha varit ett avdrag för småinkomsttagare har det blivit ett avdrag som gäller så gott som alla förvärvsinkomsttagare.

Höjningen av avdraget har från regeringens sida varit en helt medveten linje för att lätta på skattetrycket för speciellt låg och medelinkomsttagare något som också har skett. Avdraget gäller dock endast förvärvsinkomster något som inte kan anses rättvist inkomsttagarna emellan.

Styrelsen anser att höjningen av avdraget är en del av de inkomstpolitiska helhetslösningarna och som sådan förståelig. Rätten till avdrag borde dock inte ha utsträckt sig till att gälla inkomster ända upp till årsinkomster på 110 250 euro. Under perioden 1997 till 2003 förorsakade höjningar av skatteavdrag inkomstbortfall för kommunerna på upp till 1,4 miljarder av vilka 827 miljoner inte alls har kompensrats. Styrelsen anser att hela inkomstbortfall borde ha kompensrats.

Samtidigt konstaterar styrelsen att år 2006 införs ett nytt förvärvsinkomstavdrag i statsbeskattningen och detta avdrag påverkar åren 2006 och 2007 enbart statens inkomster.

Hänvisande till ovanstående föreslår styrelsen att motionen förkastas.

13. UTLOKALISERA TILL SKÄRGÅRDSKOMMUNER

I regeringen Vanhanens regeringsprogram finns uttalat som målsättning att 6000-8000 arbetsplatser skall utlokaliseras från Helsingforsregionen. Beslut om en regionalisering av vissa arbetsplatser har redan fattats och det är väl försvarbart att större enheters utlokalisering förs till tillväxtcentra eller såkallade regioncentra. Små skärgårdskommuner, bl.a. i Åboland har under 1980-1990-talet mistat ett stort antal statliga arbetsplatser bl.a. inom lotsväsendet, gränsbevakningen och försvaret. Därutöver har flere hundra arbetsplatser inom industrin försvunnit. I skärgårdskommunerna har det statsats på bredband, bostäder, hem- och sjukvård samt skolning. Basservicen är således tryggad, måhända t.o.m. bättre inom vissa sektorer än i tätorterna. Ett antal nya statliga arbetsplatser skulle dock stimulera och ge skärgårdskommunerna ny livskraft.

Dalsbruks svenska arbetarförening föreslår **att kongressen skulle uttala sig för en politik från socialdemokratiskt håll som i den nu pågående regionaliseringen även skulle gynna skärgårdskommuner med infrastruktur som motsvarar dagens krav vid utlokalisering av statliga arbetsplatser. Såframt denna motion kan godkännas av kongressen föreslås även att motionen tillställas SDP:s styrelse.**

Dalsbruks svenska arbetarförening r.f.

Olavi Saarinen
ordförande

Kaj Wallenius
sekreterare

Styrelsens utlåtande

Behovet av utlokaliseringen av arbetsplatser från Helsingforsregionen och till skärgårdsområden och speciellt till små skärgårdskommuner som drabbats hårt i samband med att statliga arbetsplatser inom sjöbevakning, försvar och gränsbevakning indragits, har diskuterats även inom ramarna för den av statsrådet tillsatta Skärgårdsdelegationens arbete.

Med hjälp av en särskild skärgårdspolitik och -lagstiftning har statsrådet försökt trygga skärgårdsområdenas existens trots de svårigheter som livet i skärgården medför. Skärgårdslagen ålägger staten och kommunerna att trygga näringarna, trafikförbindelserna, tjänsterna och miljön i skärgården.

Vidare stadgar skärgårdslagen att "staten bör i egenskap av arbetsgivare sträva efter att bevara statliga arbetsplatser i skärgården. Ämnar ett statligt ämbetsverk eller en statlig inrättning eller ett statligt affärsverk minska antalet arbetsplatser i en skärgårdskommun eller i en skärgårdsdel av annan kommun, skall i saken först begäras skärgårdsdelegationens utlåtande som om möjligt skall beaktas vid beslutsfattandet och i annan verksamhet"

(Lag om främjande av skärgårdens utveckling 26.6.1981/494 : 7 §):

Det kan konstateras att skärgårdsdelegationens utlåtande inte alltid inhämtats och/eller att utlåtanden inte nämnvärt påverkat utfallet. Regeringen Vanhanens regeringsprogram gällande målsättningen om utlokaliseringen av statliga arbetsplatser bör med bakgrund mot skärgårdspolitiken och -lagen även gynna skärgårdskommuner. Dels för att kompensera tidigare indragningar av tjänster och dels för att garantera att skärgårdsområden och -kommuner även i framtiden är levande och året om bosatta områden.

Styrelsen föreslår att kongressen godkänner motionen.

14. KOMMUN- OCH ANDRA REFORMPLANER

De procentuella sänkningarna i de statliga skatteskalorna under senare år har givit storinkomsttagarna sammanlagt många miljarders (Mk) extrainkomster, medan småinkomsttagarna fått nöja sig med smulor, eller ingenting alls. De orättfärdiga förändringarna har dock trumfats igenom med ett påstående om att detta skulle ge nya arbetsplatser och därmed förbättra sysselsättningssituationen och välfärden i vårt land. Ingenting tyder på att så skulle ha skett.

Nu, när statens ekonomi är ansträngd, har det blivit en kutym att man överför alltfler uppgifter på kommunerna, utan att statsandelarna höjts i motsvarande grad. Detta i sin tur har lätt till att kommunernas skatteprocent stigit på ett oroväckande sätt och taket har där kommit emot i de flesta kommuner.

Det är troligen bland annat därför man nu mer eller mindre i smyg i olika ministeriers bakersta kamrar förberett så kallade reformförslag, om vilka det nästan är omöjligt att få information till kommunal nivå. Men det som ändå sipprat ut är att antalet kommuner i landet måste skäras ner. Nedskärningar skall också genomföras inom bland annat polisväsendet och inom häraderna, där endast befolkningsunderlaget skulle vara avgörande. Antalet polisdistrikt och häradsområden skulle minskas genom att slå ihop flera geografiskt otympliga områden med varandra, oberoende av befolkningens språkstruktur.

Dessa så kallade reformer kommer sannolikt att också beröra oss här i Åboland. Det är med stort bekymmer vi blir tvingade att från sidan se på, vad som håller på att hända med den svenskspråkiga servicen i vår landsända.

Dalsbruks svenska arbetarförening är övertygad om att SDP är det enda partiet i vårt land som med sina beslut kan hindra en utslagning av oss finlandssvenskar i Åboland.

Vi föreslår därför

att Finlands svenska socialdemokraters representanter i partistyrelsen och i riksdagen måtte åläggas att bevaka våra intressen. Inga som helst sammanslagningar av finlandssvenska statliga serviceformer får äventyra servicen på vårt eget modersmål i framtiden. Vårt land bör leva upp till andan i den nya, ännu pinfärsk språklagen.

Detsamma gäller förslagen visavi en eventuellt kommande så kallad kommunreform. Alla planer på reformer av den här typen skall framförhandlas i god anda med lokala representanter.

Dalsbruks svenska arbetarförening r.f.

Olavi Saarinen

Kaj Wallenius

ordförande

sekreterare

Styrelsens utlåtande

Inrikesministeriet har den 11.5.2005 efter att ärendet behandlats i statsrådets finansutskott tillsatt projektet för en reform av kommun- och servicestrukturen. Projektet sträcker sig fram till 31.5.2006 och förväntas utmytna i en modell hur de tjänster som kommunerna i dagsläget ansvarar för skall få en tillräckligt stark strukturell och ekonomisk bas för att kunna trygga att service kan tillhandahållas också i framtiden. Information om projektet finns att få bland annat på inrikesministeriets hemsida www.intermin.fi samt Finlands Kommunförbunds hemsida www.kommunerna.net. För genomförande av projektet ansvarar i inrikesministeriet projektchef Jukka Peltomäki. Under perioden medlet av oktober fram till slutet av februari kommer den av statsrådet uppdragna linjedragningen att debatteras i regionerna och i juni 2006 har statsrådet för avsikt att ta beslut om eventuella reformåtgärder.

Styrelsen konstaterar att eventuella förändringar i den administrativa indelningen av förvaltningen, både statlig och kommunalt bör ske i enlighet med Europarådets stadga för regionala språk och minoritetsspråk samt Finlands grundlag dvs indelningen bör beakta den svenskspråkiga befolkningens rätt att på lika grunder som landets finskspråkiga befolkning erhålla tjänster på det egna språket.

Styrelsen föreslår att motionen godkänns och att kongressen ger FSD:s representant i partistyrelsen och riksdagen i uppdrag att noga följa med reformförslagen och bevaka den svenskspråkiga befolkningens intressen.

15. SLOPA HELI-BANAN

Sedan 1960-talet har reserveringarna för den s.k. Heli-banan försvårat planeringen i södra Sibbo. Den planerade tågbanan skulle skapa rälstrafik från Helsingfors österut

längs sydkusten och innebära en snabb förbindelse till S:t Petersburg. Inget konkret har emellertid hänt. Markreserveringarna finns ändå kvar och därigenom hindras kommunens planering i bl.a. Söderkulla, som är en växande centralort i södra Sibbo. Planer finns för en större dagligvaruaffär och i samband med den utrymmen för en ny hälsostation, men planerna kan inte konkretiseras på grund av Heli-reserveringarna.

Reserveringarna innebär även, att tomterna på området – flera tiotal hushåll – förlorat sitt värde. Ingen köper tomter, där husen vid ett byggande av banan måste rivas. Situationen är oskälig för människor, som har hela sitt livsverk inbyggt i tomt och hus.

Tågförbindelserna till S:t Petersburg för snabbas nu genom att en ny bansträcka till Lahtis byggs. En sådan stor investering innebär att Heli-banan med stor sannolikhet aldrig kommer att förverkligas.

Mot den bakgrunden föreslår Sibbo Socialdemokrater rf

att FSD skall arbeta för att reserveringarna för Heli-banan slopas.

Sibbo Socialdemokrater r.f.

Nancy Lökfors
ordförande

Bengt Pihlström
sekreterare

Styrelsens utlåtande

Järnvägstrafiken utgör en central del av trafiksystemet och samhället. Den har också traditionellt bildat utgångspunkten för region- och samhällsstrukturens utveckling i södra Finland. Järnvägstrafikens utveckling är beroende av utvecklingen som sker i det övriga samhället, men å andra sidan strukturerar järnvägstrafikens utveckling samhällena kraftigt. Utvecklingen av järnvägstrafiken, det övriga trafiksystemet och markanvändningen skall granskas som en helhet, där dessa element står i ett nära samband med varandra.

Den senaste tiden har det framförts gamla idéer om utvecklingen av bannätet i södra Finland, men också nya idéer har tagits upp. Med hänsyn till markanvändningsplaneringen skulle det vara viktigt att kunna definiera de nödvändiga områdesreserveringarna samt å andra sidan att avstå från onödiga reserveringar för järnvägstrafiken.

I Banförvaltningscentralens "Visionsstudier 2050 för järnvägsnätet i Södra Finland" har det bildats olika visioner om hur bannätet i södra Finland och järnvägstrafiken ser ut år 2050. Områdesreserveringarna för banorna österut bibehålls tillsvidare så att möjligheterna till olika utvecklingslinjer bevaras. Det kan konstateras, att situationen är mycket svår i Sibbo.

Styrelsen föreslår att motionen förkastas, men att kongressen kräver att statsmakten (kommunikationsministeriet samt finansministeriet) reserverar tillräckligt med resurser och medel för Banförvaltningscentralen så att utredningen angående Heli-banan samt miljökonsekvensbedömningen kan göras snarast möjligt och att Banförvaltningscentralen stannar för ett enda alternativ för Heli-banan i södra Sibbo.

16. ARBETSKRAFTSFÖRVALTNINGENS TELEFONSYSTEM

Den 7.12.2004 ändrade arbetskraftsbyråerna i landet sitt telefonsystem. I och med detta så började man ta betalt av dem som ringer till arbetskraftsbyrån. Alltså i första hand av de arbetslösa. Enligt arbetskraftsbyråernas uppgifter debiterar man för ett samtal som inkommer från det fasta telefonnätet i Finland 8,21 cent per samtal samt 1,47 cent per minut. Från mobiltelefon är priset vida högre eller 29,13 cent per minut. Till det priset borde man nästan kunna förvänta sig att få lyssna till åtminstone några sekunder sexigt flås och stön innan man får arbetskraftsbyråns tjänsteman på tråden. Men inte ens det får man.

När en av föreningens medlemmar hos arbetskraftsministeriet på vårvintern 2005 förhörde sig om orsaken till detta legaliserade rånande var svaret att man skulle tillsätta en tjänstemannautredning som i brådskande ordning skulle utreda huruvida de uppkomna olägenheterna på något sätt kunde avlägsnas.

Efter det har ingenting hörts annat än att en förfrågan om tjänstemannautredningens resultat givit som svar att ingenting ännu hänt i frågan.

Ett liknande svar gav för övrigt minister Jan-Erik Enestam då han i pressen blev anmodad att förklara vilken nivå på avfallshanteringen i kommunerna som den nya avfallslagen förutsatte. En lag som beretts av minister Enestam och hans ministerium och som dessutom kontrasignerats av Enestam i presidentföredragningen. Inte heller Enestams tjänstemannautredning har gett något.

Att arbetskraftsministeriet leds av en socialdemokratisk minister gör inte saken bättre.

Mobiltelefoner är relativt vanliga i dag, också hos arbetslösa. Och många har inte ens längre någon fast telefon utan endast en mobiltelefon. Som arbetslös förutsätts man ofta vara i kontakt med arbetskraftsbyrån.

Vi kräver

att Finlands Svenska Socialdemokraters styrelse och riksdagsman så fort som möjligt skrider till kraftigaste tänkbara åtgärder för att få detta legaliserade rånande att upphöra.

Kimito Svenska Socialdemokratiska förening r.f.

Marcus Holmström
ordförande

Ingmar Forne
sekreterare

Styrelsens utlåtande

Myndigheternas uppgift är att serva och stöda medborgarna. Myndigheternas rätt att ta betalt för olika tillstånd och uttalande regleras av en speciell lag. Lagen förutsätter att respektive myndighetens taxor regleras genom en förordning. Telefonkostnaderna och deras praxis regleras tyvärr inte genom denna lag. När det gäller myndigheternas telefonservice är det helt oacceptabelt att kunderna får betala både för samtal och för väntetid.

Då arbetskraftsmyndigheterna, utgående från teleoperatörernas givna offerter, valde nuvarande system var prisnivån sådan att ringning med mobiltelefon till

företagsnummer som 010 eller 020 inte var märkbart dyrare än samtal från trådtelefon. Efter 2003 har marknaden förändrats och konkurrensen har sänkt alla andra avgifter men inte de från mobiltelefonerna till företagsnumren. Dagens situation är därför otillfredsställande.

För att lindra problemet har arbetsministeriet gett instruktioner till arbetskraftsbyråerna att också erbjuda en mobiltelefonnummer dit kunden kan ringa från sin egen mobiltelefon till normala mobiltelefonpriser.

Som bäst bereder statens gemensamma anskaffningscentral Hansel Oyj en konkurrensutsättning av telefonoperatörernas service till hela statsförvaltningen. I den konkurrensutsättningen strävar man efter att få en enhetlig och rättvisare lösning på problemet för hela statsförvaltningen.

Styrelsen föreslår att kongressen godkänner motionen och ger i uppdrag åt FSD:s ledning, riksdagsman och medlem i partistyrelsen att bevaka ärendet så att åtgärder vidtas för att eliminera problemet.

Beredningsutskott III

17. FÖRBÄTTRAD AVTALSLAGSTIFTNING

Hösten 1999 gjordes på undertecknads initiativ följande motion till distriktkongressen:

Förbättrad avtalslagstiftning

Laukko gård blev beryktad på grund av torparoroligheter under åren 1906-07. Torparna hade protesterat mot att deras dagsverksdagar hade ökats och inlett en strejk.

Godsägaren beslöt då att vräka torparna med polisens hjälp. Polisen gick hårt fram mot de strejkande torparna. Torpens eldstäder revs för att torpen skulle bli obeboeliga. Polisen hindrade också journalisterna att ta bilder av vräkningen.

Ovanstående kan stå som ett exempel på den rättslösa ställning som landsbygdens torpare och andra egendomslösa hade ännu i början av 1900-talet.

Socialdemokraternas jordprogram gick dåför tiden ut på att frigöra torparna och förbättra arrendeförhållandena. Detta medförde ett brett stöd för arbetarrörelsen bland dessa folkgrupper.

Denna sommar (1999) råkade undertecknad ut för en händelsekedja som fick en att känna sig som en torpare i början av 1900-talet. Undertecknad observerade att upprätthållaren av hans internet förbindelse utan att fråga sin kund (undertecknad), ensidigt hade ändrat på användarvillkoren.

Detta kunde man alltså läsa sig till på upprätthållarens hemsida på internet. Något meddelande om att användarvillkoren ändrats fick undertecknad aldrig.

Undertecknad ansåg att detta skulle vara liktydigt med en situation där t.ex. posten skulle föra statistik över vem man skickar postförsändelser till och vem man får postförsändelser av.

Ett allvarligt intrång i det som man vant sig vid att är ens privata angelägenheter med andra ord.

Eftersom jag utgick ifrån att upprätthållaren av min internet förbindelse, följer normalt avtalsförfarande och säger upp avtalet, tog jag kontakt och frågade när deras uppsägning av vårt avtal skulle träda i kraft. Något skriftligt meddelande om ändringen hade jag som sagt inte fått. Jag fick ett - som jag tycker - hjälpsökande svar.

Upprätthållaren av min internetförbindelse påstod nämligen att jag år 1996 då användaravtalet skrevs, skulle ha godkänt ett avtal där ett av villkoren är att upprätthållaren av min internetförbindelse när som helst kan ändra på användarvillkoren utan att fråga eller meddela kunden därom. Dom påstod dessutom att andra upprätthållare av internet förbindelser skulle ha liknande villkor i sina användaravtal. Nu hade jag aldrig fått något

papper med de detaljerade användarvillkoren, även om det nog i avtalet stod att man i och med undertecknandet godkänner de avtalsvillkor som gäller.

Som kund till denna upprätthållare av internet förbindelse är man i stort sett lika rättslös som torparna på Laukko gård år 1906. Liknande torpar-avtal torde man vara tvungen att sluta om man skall ha sig ett bankkonto. Jag har själv deltagit i tiderna på en andelsstämma i en bank, där bankens jurist menade att det minsann är helt lagliga att ändra på kontoinnehavarnas kontovillkor utan att dessa tillfrågas. En av motiveringarna var också då att det i kundernas avtalsvillkor enligt uppgift ingick en passus som gav banken rätt att ensidigt ändra avtalsvillkoren hur som helst.

Jag funderade vidare. Hur skulle man kunna förbättra konsumentens rättsliga ställning i fall som dessa? Jag kom fram till följande lösning.

Med anledning av dessa erfarenheter föreslår jag att Finlands Svenska Socialdemokraters kongress måtte besluta att verka för att följande lagstiftning skulle bli verklighet:

1) I alla sådana avtal där som ett avtalsvillkor ingår att den ena parten ensidigt har rätt att ändra på avtalsvillkoren utan att avtalet för den skall upphöra att gälla, skulle ett dylikt avtalsvillkor - hur det än är formulerat - kategoriskt vara olagligt.

2) I alla sådana avtal som nu gäller, och där som ett avtalsvillkor ingår att den ena parten ensidigt har rätt att ändra på avtalsvillkor utan att avtalet för den skall upphöra att gälla, skulle detta avtalsvillkor - hur det än är formulerat - omedelbart när denna lagstiftning träder i kraft, kategoriskt bli olagligt och kategoriskt förbli olagligt så länge denna lagstiftning är i kraft.

3) Det som bestäms ovan i punkterna 1 och 2 skulle inte gälla räntor och bruksavgifter som erläggs som betalning för tjänster som ingår i avtalet och som regleras av en allmänt erkänd referens.

Detta sista villkor skulle i praktiken bl.a. betyda att man i ett låneavtal, kunde stipulera en varierande årlig ränta, om denna t.ex. bestämdes som liggande 2 procentenheter över den dröjsmålsränta som årligen fastställs av Finlands Bank. Det finns naturligtvis också andra hållpunkter som kunde användas beträffande räntor.

Kimito den 07.09.1999

Ingmar Forne

Distriktstyrelsens utlåtande om motionen

Styrelsen konstaterar att nu gällande lagstiftning ger möjlighet att rensa ut oskäliga avtalsvillkor. En så detaljerad lagstiftning som motionären efterlyser är ej nödvändig. Styrelsen föreslår att kongressen förkastar motionen.

Distriktstyrelsen hade inget som helst intresse av några torpar- eller andra mindre bemedlades frågor. Och det hade inte kongressen 1999 heller eftersom den godkände styrelsens förslag. Jag var nu själv på kongressen 1999. När motionen behandlades på kongressen, marscherade jag till talarstolen. Där riktade jag till distriktstyrelsen en uppmaning. Om det nu är så att nu gällande lagstiftning ger möjlighet att rensa ut oskäliga avtalsvillkor, så borde styrelsen också kunna peka på vilken lagstiftning man avser. Jag gav styrelsen tid till slutet av år 1999 att per e-post meddela mig vilken nummer den lag har, som man anser att gör det möjligt att rensa ut oskäliga avtalsvillkor.

Nu skriver vi den 13.9.2005. Det har gått flera år sedan jag skrev den ursprungliga motionen. Jag har inte fått något meddelande om vilken lagstiftning styrelsen avsåg - varken per e-post eller annars.

Styrelsen har med andra ord inte kunnat - eller velat - peka på någon lag som skulle ge möjlighet att rensa ut oskäliga avtalsvillkor. Om styrelsen inte kan peka på en dylik lag, kan man fråga sig om styrelsen i sitt utlåtande alls visste vad den talade om? Har styrelsen tagit motionen på allvar? Personligen tror jag inte längre att det

finns någon sådan lagstiftning som styrelsen hänvisar till. Avtal där det står att den ena avtalsparten har rätt att ändra avtalsvillkoren görs fortfarande.

Nu efteråt så har jag också kommit att tänka på att år 1999 så hade storkapitalet en tungt vägande representation i distriktsstyrelsen. Då satt nämligen Fortums dåvarande styrelseordförande i distriktsstyrelsen. Och en lagstiftning av det slag som här föreslås, kan jag gott tänka mig att inte precis ligger i storkapitalets och monopolisternas intresse.

Jag har sedermera frågat distriktets verksamhetsledare vilken lagstiftning distriktsstyrelsen avsåg. Inte fick jag något klart svar då heller.

Jag förnyar härmed mitt förslag från den 7.9.1999.

Ingmar Forne

Styrelsens utlåtande

Konsumentskyddslagens 3 kapitel innehåller klart förbud mot oskäliga avtalsvillkor som konsumentombudsmannen och Konsumentverket övervakar och på anmälan kan åtgärda. Också Kommunikationsbyrån har skyldighet att övervaka operatörers avtalsvillkor.

Styrelsen föreslår att motionen förkastas.

18. BARNBIDRAGET TILLSKOTT FÖR ALLA BARNFAMILJER

Sedan början av 1990-talet har de sämre bemedlade barnfamiljernas ekonomiska situation stadigt försämrats. Detta samtidigt som många i vårt samhälle fått det bättre. Gapet mellan samhällsklasserna har med andra ord ökat. Det sociala skyddsnätet glisades ur under den ekonomiska depression som landet genomgick under första delen av 90-talet. Ett synligt bevis för detta var att man beslutade att barnbidraget skulle räknas som inkomst vid beräkningen av storleken på utkomststödet. Detta innebar en kraftig försämring för de allra fattigaste i vårt samhälle, dvs de barnfamiljer som saknar egna inkomster eller som har så små inkomster att de underskrider gränserna för utkomststödet och därför skulle vara berättigade till kompletterande utkomststöd. I och med att barnbidraget räknas som inkomst sjunker utkomststödet storlek med motsvarande belopp, vilket i praktiken innebär att barnbidraget inte ger något tillskott för de allra fattigaste barnfamiljerna, av vilka många består av ensamförsörjande mammor med barn. För alla andra barnfamiljer, dvs alla som har tillräckliga inkomster för att inte vara beroende av utkomststöd, innebär barnbidraget ett rent tillskott till familjeekonomin. Det borde det också få göra för de minst bemedlade.

Jakobstads Svenska Arbetarförening föreslår

att kongressen ger FSD:s styrelse och distriktets representanter i riksdag och i partiets ledande organ i uppgift att verka för att barnbidraget inte längre skall räknas som inkomst vid beräkningen av utkomststödet storlek.

Jakobstads Svenska Arbetarförening r.f.

Alf Stenvik
ordförande

Ann-Mari Laaksonen
sekreterare

Styrelsens utlåtande

Utkomststödet är ett ekonomiskt stöd inom socialvården som beviljas i sista hand i syfte att trygga en persons eller familjs utkomst i situationer där personens eller familjens inkomster och förmögenhet inte räcker till att täcka de nödvändiga dagliga utgifterna. Betalningen av utkomststöd grundar sig på lagen om utkomststöd.

Utkomststödet fastställs utgående från skillnaden mellan de utgifter som berättigar till stöd och personens eller familjens disponibla inkomster och tillgångar. Om familjens inkomster och tillgångar är mindre än de utgifter som berättigar till utkomststöd, betalas skillnaden som utkomststöd.

Utkomststödet består av en grunddel och en tilläggsdel.

Ensamståendes, makars och barnfamiljers existensminimum bestäms enligt normerna. I utkomststödet för barnfamiljer beaktas antalet barn samt barnens ålder.

Avsikten med barnbidragssystemet är, att utjämna inkomsterna mellan barnlösa och barnfamiljer. Därför bör man, när man jämför skillnaderna mellan barnlösa och barnfamiljer överväga, skall barnen beaktas i utkomststödet enligt det gällande systemet eller via barnbidragen. Till exempel om utkomststödet för barnfamiljerna är otillräckligt i förhållande till barnlösa bör utkomststödet barnförhöjning höjas.

Om barnbidragen skulle stadgas som prioriterade inkomster i utkomststödet utan att ändra grunddelarna, ökar kommunernas utkomststödutgifter årligen ca 140 – 150 miljoner €. Tillika stiger antalet personer som erhåller utkomststöd betydligt, eftersom ett stort antal barnfamiljer (en ökning på 30 000 familjer) skulle bara berättigade till utkomststöd.

Styrelsen föreslår att motionen godkänns

19. ADOPTIVFÖRÄLDRARS FÖRÄLDRALEDIGHET

Adoption av utländska barn har blivit allt vanligare i Finland. I de flesta fall är adoptivbarnen under skolåldern vid adoptionstillfället, men i viss mån adopteras också äldre barn. Föräldraledigheten för finländska adoptivföräldrar begränsas i nuvarande lagstiftning sålunda att den beviljas endast vid adoption av barn som är under 7 år. De föräldrar som adopterar ett barn som är äldre beviljas alltså ingen som helst ledighet för att hjälpa barnet i dess anpassning till den nya tillvaron i ett främmande land med ett främmande språk och en främmande kultur. Man bör vara medveten om att ett äldre adoptivbarn ofta har hunnit uppleva svåra förluster och traumatiska händelser, som har lämnat djupa spår i deras personlighet. Att då bygga upp en tillit till de nya föräldrarna är inte lätt och sker inte i en handvändning. Därför behöver föräldrarna möjlighet till tillräckligt med gemensam tid med adoptivbarnet efter hemkomsten till det nya landet. Därför borde bestämmelserna om föräldraledighet för adoptivföräldrar inte innehålla några åldersmässiga begränsningar.

Jakobstads Svenska Arbetarförening föreslår

att kongressen ger distriktets styrelse och riksdagsman i uppgift att verka för att föräldraledighet beviljas åt alla adoptivföräldrar oberoende av barnets ålder vid adoptionstillfället.

Jakobstads Svenska Arbetarförening r.f.

Alf Stenvik
ordförande

Ann-Mari Laaksonen
sekreterare

Styrelsens utlåtande

Enligt sjukförsäkringslagen är moderskaps- och föräldraledigheten för biologiska föräldrar högst 263 vardagar. Ledigheterna är uppdelade så att moderskapspenningsperioden omfattar högst 105 vardagar och föräldrapenningsperioden 158 dagar. Moderskapspenningsperioden börjar 30-50 dagar före den beräknade nedkomsten. Syftet med denna tid är att trygga den blivande moderns och det ofödda barnets hälsa före förlossningen.

Med anledning av vården av ett adoptivbarn kan föräldrapenning betalas ut antingen till modern eller till fadern för varje vardag tills det har förflutit 234 dagar från adoptivbarnets födelse, dock för minst 180 vardagar. Eftersom adoptivbarn i många fall inte är nyfödda innebär denna praxis att föräldrapenningen betalas ut för 180 vardagar, vilket är en något längre period än biologiska föräldrars rätt till föräldrapenning. Rätten till föräldrapenning gäller föräldrar till adoptivbarn under sju år.

Det viktigaste målet med föräldraledigheten är att tillgodose barnets behov av trygghet och att skapa en anknytning mellan barnet och modern respektive fadern. Syftet med föräldrapenningen till adoptivföräldrar är att möjliggöra skötseln av småbarn. Det har ansetts att det inte finns ett lika stort behov av att den ena föräldern stannar hemma med barnet med hjälp av föräldrapenning när det gäller barn i skolåldern som när det gäller barn under skolåldern.

Avsikten med de lagändringar som trädde i kraft vid ingången av 2003 är att främja samordningen av yrkes- och familjelivet. Genom revideringen möjliggjordes en förlängning av adoptivfäders faderskapsledighet från gällande sex vardagar till 18 vardagar. Dessutom har faderskapsledigheten för alla fäder, såväl biologiska som adoptivfäder, förlängts genom att det givits möjlighet till en månads oavbruten ledighet. Genom lagändringen fick således en adoptivfader samma rätt till faderskapsledighet som en biologisk fader.

Vården av småbarn stöds också genom att föräldrarna ges möjlighet att sköta barn under tre år hemma när föräldraledigheterna upphört. Föräldrarna har rätt till två vårdledighetsperioder på heltid för att sköta ett barn under tre år. Rätten till vårdledighet är lika för biologiska föräldrar och adoptivföräldrar. Under vårdledigheten har familjen rätt att få stöd för hemvård av barn.

Också en arbetstagare kan få partiell vårdledighet för vård av sitt barn till utgången av barnets andra läsår inom den grundläggande utbildningen. Båda föräldrarna kan vara partiellt vårdlediga under samma kalenderperiod under förutsättning att de tar ut den partiella vårdledigheten på olika tider, till exempel så att den ena föräldern förkortar sin arbetstid på morgonen och den andra på eftermiddagen. En förälder till ett barn under tre år som är partiellt vårdledig har rätt att få partiell vårdpenning.

Från och med den 1 augusti 2004 utvidgas rätten till partiell vårdpenning så att den utöver föräldrar till barn under tre år också gäller föräldrar till barn som deltar i den grundläggande utbildningen det första och det andra året samt föräldrar till ett läropliktigt barn om barnet som läropliktigt deltar i förskoleundervisning året innan det

börjar i läropliktsskola. Föräldrarna till ett barn som omfattas av den förlängda läroplikten har rätt att få partiell vårdpenning till utgången av barnets tredje läsår inom den grundläggande utbildningen.

Personer som adopterar barn från utlandet har sedan den 1 december 2002 kunnat få bidrag för adoptionskostnaderna av Folkpensionsanstalten. Adoptionskostnaderna varierar beroende på barnets hemland. Kostnader föranleds av översättning av officiella handlingar, rese- och inkvarteringskostnader, avgifter till adoptionstjänstorgan, lön till lokala ombud och vissa förvaltningskostnader beroende på land. Syftet med adoptionsbidraget är att ge föräldrarna ersättning för en del av dessa kostnader. Adoptionsbidraget är av engångsnatur och skattefritt. Bidragets storlek varierar beroende på barnets hemland från 1 900 till 4 500 euro.

Ett adoptivbarn som kommer till en familj behöver tillräckligt med tid för att bygga upp ett tryggt förhållande till sina föräldrar. Många gånger behöver ett adoptivbarn på grund av tidigare förluster och skilsmässoerfarenheter längre tid än normalt att bygga upp detta förhållande. Adoptioner från utlandet är fortfarande en ganska ny sak i Finland och antalet har ökat kraftigt först under de senaste tio åren.

FSD:s styrelse anser att det är viktigt att adoptivfamiljer och biologiska familjer är jämlika. Såsom beskrivits ovan har man genomfört reformer som syftar till detta. Till de centrala uppgifterna under regeringsperioden hör att förbättra barnfamiljernas ställning, stöda föräldraskap samt främja barns och ungas välfärd. I enlighet med regeringsprogrammet kommer man vid social- och hälsovårdsministeriet att göra en helhetsutredning av barnfamiljernas ekonomiska situation med beaktande av den sammanlagda effekten av sociala förmåner, inkomster, service, avgifter, skatter och familjeledigheter.

Med hänvisning till ovanstående föreslår styrelsen att motionen antecknas för kännedom.

20. REVIDERING AV SOCIALVÅRDSFÖRORDNINGEN OCH LAGAR

De senaste åren har problem i fråga om hälso- och sjukvårdens verksamhetsförutsättningar och tillgången på tjänster ökat.

Statsrådets beslut om tryggande av hälso- och sjukvård i framtiden innehåller bl.a. reformering av funktioner och strukturer. Primärhälsovården skall enligt beslutet ordnas som en regional, funktionell helhet. Ett rekommenderat befolkningsunderlag är 20 000-30 000 invånare.

I många kommuner har social- och hälsovården fusionerats.

För att ett regionalt hälsovårdsområde kan få verksamhetsmöjligheter bör också de styrande lagar som Folkhälsolagen, Specialsjukvårdslagen och Socialvårdsförordningen revideras. Även Länsstyrelsens befogenheter och uppgift bör ingå i reformpaketet.

Med detta som bakgrund föreslår undertecknad

att FSD skrider till åtgärder och uppmanar SDP:s partiledning om att dessa ovanstående förordning och lagar revideras. Samt att en översyn av länsstyrelsens verksamhetsuppgifter ingår.

Asta Seppänen

Styrelsens utlåtande

Många faktorer påverkar en god tillgång på hälso- och sjukvårdstjänster av hög kvalitet. Tillgången och kvaliteten på tjänsterna påverkas i första hand av personaltillgången och personalens kompetens samt av hur verksamheten leds och resurserna räcker till. Strukturer och rutiner måste utvecklas inom hälsovården. Dessa frågor har lyfts fram på många olika sätt i det nationella hälsoprojektet, som startade under Lipponens andra regering. Socialdemokraterna betonar medborgarnas rätt till hälsovård av hög kvalitet oavsett inkomster, förmögenhet eller hemort. Det är viktigt att man har kommit överens om grunder för icke-brådskande vård och patienternas ställning har förbättrats.

Tillgången på hälsovårdstjänster och kvaliteten på dem förbättras i första hand genom lokalt genomförda reformer av innehållet i verksamheten. Därför gäller det i detta skede att koncentrera sig på att säkerställa genomförandet av det nationella hälsoprojektet. Som en del av hälsoprojektet har statsandelarna till kommunernas driftskostnader för social- och hälsovården ökat betydligt från 2001 och ökningen beräknas fortsätta hela denna valperiod.

I motiveringen till motionen konstateras att folkhälsolagen och lagen om specialiserad sjukvård bör revideras. Lagar har nyligen reviderats för att garantera patienter icke-brådskande vård i hela landet. Tills vidare har resultatet ändå varit att det endast har gjorts sådana separata ändringar som varit nödvändiga för att utveckla verksamheten. De författningsändringar som har gjorts ger en möjlighet att tillhandahålla de kommunala hälsovårdstjänsterna på ett rätt flexibelt sätt. Just nu behandlas folkhälsolagen i riksdagens och lagen revideras så att främjande av hälsan betonas. Det kan ändå konstateras att det är motiverat att under de närmaste åren också göra en bedömning av tidsenligheten och de eventuella ändringsbehoven i folkhälsolagen och lagen om specialiserad sjukvård, vilka reglerar hur den kommunala hälso- och sjukvården organiseras.

Beredningen av kommun- och servicestrukturreformen är regeringens viktigaste fråga under de närmaste månaderna. Projektet förväntas utmytna i en modell för hur de tjänster som kommunerna i dagsläget ansvarar för skall ha en tillräckligt stark struktur och ekonomisk bas. Statsrådet beslutar i maj-juni 2006 om de framtida finansierings-, organisations- och produktionsstrukturerna för tjänsterna samt drar upp linjerna för eventuella behov att ändra kommunindelningenslagen. Statsrådets linjer ifråga om lagstiftningen behandlas i riksdagen under 2006 och avsikten är att ändringarna skall träda i kraft från början av 2007. Det här projektet förorsakar troligtvis behov av ändringar i folkhälsolagen och lagen om specialiserad sjukvård.

Styrelsen föreslår att motionen godkänns och ger FSD:s ledning och riksdagsman i uppgift att bevaka regeringens och riksdagens beslut så att de frågor som motionären påpekar beaktas.

21. ÖKA STUDIEPLATSERNA FÖR PSYKOLOGER

De psykiska problemen har ökat i Finland. Vi har nåtts av rapporter om att ungdomarna i Finland har mera psykiska problem än tidigare. I skolorna har andelen barn och unga med uppmärksamhetsstörningar och beteendeproblem ökat. En allt större del av de arbetsoförmögna lider av mentala sjukdomar. Samtidigt finns det inte behöriga sökanden till lediganslagna psykologtjänster ute i kommunerna. Många psykologtjänster är därför obesatta, säkert har en del tjänster inte heller inrättats eftersom man känner till bristen på psykologer.

I kommunerna behöver man psykologer som även har rätt att utföra testningar, därför fyller inte t.ex. utbildningen av utvecklingspsykologer i Vasa behovet. Till Åbo Akademis utbildning av psykologer intas årligen runt 10 nya studerande, antalet varierar något.

Vi har inte råd att låta bli att sköta människors psykiska hälsa. Med en tidig insats kan man lindra människors lidande och vända utvecklingen så att den går åt rätt håll. För att kunna ta tag i problemen behöver vi ett tillräckligt antal psykologer.

Jakobstads Svenska Arbetarförening föreslår därför

att kongressen ger FSD: s styrelse och riksdagsman i uppdrag att arbeta för att antalet studieplatser för psykologer betydligt utökas vid Åbo Akademi.

Jakobstads Svenska Arbetarförening r.f.

Alf Stenvik
ordförande

Ann-Mari Laaksonen
sekreterare

Styrelsens utlåtande

Psykologarbetet är en viktig del av den verksamhet som skall stöda och främja den mentala hälsan, en del av mentalvårdsarbetet. Psykologerna gör ett bra arbete i kommunerna och i skolorna och vi måste utbilda och ha tjänster så att de som behöver hjälp verkligen får det.

Elevvården, som psykologerna skall delta i, skall ha hand om de grundläggande förutsättningarna för barnets och den ungas lärande och om det fysiska, psykiska och sociala välbefinnandet. Elevvården innebär både stöd till individen och till skolgemenskapen. Målet är att skapa både en sund och trygg skolmiljö och pedagogisk miljö, att värna om den mentala hälsan, förebygga utslagning och att främja välbefinnandet i skolan. Vid behov kan skolorna även kunna be om hjälp till exempel av en kommunal krisgrupp, av familjerådgivningsbyrån och rådgivningsbyrån för uppfostringsfrågor eller av hälsocentralen. Här spelar skolornas elevvård hela tiden en viktig roll. Här är psykologens kunskaper av central betydelse.

Under depressionen märktes och märks fortfarande familjerna mentala och sociala problem t.ex. bland skolbarnen. Antalet barn som är oroliga eller vantrivs i skolan har ökat de senaste åren. Och problemen har inte försvunnit. Våra skolelever har goda inlärningsresultat men gällande trivseln i skolan finns mycket att förbättra. Koncentrerar vi oss i Finland ännu alltför mycket på en rationell inläring, har känslorna och samhörigheten fått för lite plats?

Styrelsen föreslår att kongressen godkänner motionen

22. BRÄNSLE- OCH BILSKATTESATSERNA TILL OMRÖVNING

Bilen är utanför de absoluta tätorterna ett måste för medborgarnas arbetsresor och fritid. Den höga bilskatten som på 1960-talet fastslogs för att finansiera utbyggnad av infrastruktur såsom landsvägar och broar m.m. har för länge sedan överlevt sig själv. Behovet av att förnya bilparken är påtagligt inte minst ur miljö- och säkerhetssynpunkt. Ny teknik har medfört att dieselmotorer med partikelfilter,

etanoldrivna bilar och hybridbilar som dessutom uppfyller stränga krav på krockskydd och trafiksäkerhet och driftsekonomi har kommit i produktion.

Nu är det tid att göra det möjligt för finländarna att förnya sina bilar! Bränslepriserna som består av accis och moms stiger kraftigt med höjda världsmarknadspriser på råolja. Skatternas andel av literpriset är över hälften! De höga nybilspriserna gör att priserna på begagnade bilar når orealistiskt höga nivåer.

I länder med lägre bilskatter är inte enbart nybilspriserna lägre utan ett normalt pris på en tre år gammal bil utgör ca halva nypriset. Så förhåller det sig i Tyskland, Belgien, Frankrike och Sverige. I Finland är det absurt att man för en 3 år gammal bil utan garantier som dessutom är medkörd 200.000 km fortfarande måste betala uppemot 70% av våra mycket höga nybilspriser. Sedan ett antal år har man dessutom börjat uppbära årlig bilskatt!

I Finland har man redan tillåtit skattefri införsel av husbilar och båtar för privatpersoner från EU-länder där det redan betalats lagstadgade skatter och avgifter.

Därför föreslår vi

- 1. att kongressen ger Finlands Svenska Socialdemokraters styrelse och riksdagsman i uppdrag att verka för en sänkning av bilskatten till europeisk nivå.**
- 2. att man verkar för att skatterna på bränslen sänks.**
- 3. att ge privatpersoner rätt att för eget bruk köpa begagnade bilar i EU-länder utan vidare skatter och avgifter**
- 4. att införa en skrotningspremie på gamla bilar på 500,- euro**

Jakobstads Svenska Arbetarförening r.f.

Alf Stenvik
ordförande

Ann-Mari Laaksonen
sekreterare

Styrelsens utlåtande

Finland tillhör de länder som har höga skatter på bilar. Sedan Sverige blev medlem i EU, slopades bilskatten, men ersattes delvis med nya miljöskatter. Danmark har, trots EU-medlemskap, ännu högre skatt på bilar än i Finland.

Efter prövning och beslut i EU-domstol och anmärkningar av EU-kommissionen, har Finland förändrat sin bilskatt enligt rekommendationer. Skatten på importerade begagnade bilar har sjunkit avsevärt. Detta har lett till, att bilarnas genomsnittsalder har minskat och bättre och säkrare bilar har kommit till marknaden. Systemet är dock fortfarande mycket komplicerat och bör göras enklare för konsumenten.

Finland bör följa utvecklingen inom EU och anpassa sig efter den allmänna utvecklingen i EU-länder, men med hänsyn också tagen till statens finanser.

Priset på bränsle är högt. I denna fråga har Finland följt den gemensamma EU-linjen att inte röra beskattningen utan sätta press på prisnivån genom ökat utbud av olja. Denna linje har visat sig vara framgångsrik och SDP har ingen orsak att avvika från den.

Att införa skrotningspremie på gamla bilar bör utredas noggrant. Hänsyn bör utöver miljöaspekter, också tas till jämlikhetsfrågor. Det är ofta mindre bemedlade människor som kör med äldre bilar. Genom koordinerade åtgärder bör Finland verka

för bättre miljö. Skattelättnader bör riktas till utökandet av bioetanol som tilläggsämne i bensin- och dieselproduktion.

Styrelsen föreslår att kongressen godkänner motionärernas förslag i punkterna 1 och 3 och förkastar punkterna 2 och 4.

23. FÖRHINDRA SPEKULATION MED BESKATTNINGSKOMMUN

Invånare i en kommun kan i slutet av ett kalenderår tillfälligt "mantalsskriva" sig i en annan kommun som har lägre skatteprocent. Efter årsskiftet kan personen "återflytta" till sin gamla hemkommun, men p.g.a. beskattningssystemet betalas kommunalskatten hela året till den kommun i vilken personen var mantalsskriven i slutet av december. I teorin kan en dylik skattespekulation tillfälligt dra ner befolkningstalet i en kommun med minskade statsandelar och bortfall av kommunalskatt som negativa följder.

FSD:s styrelse bör genom det socialdemokratiska moderpartiet verka för en preciserad lagstiftning som förhindrar spekulation med beskattningskommun.

Karis Svenska Socialdemokrater r.f.

Holger Wickström
ordförande

Lisbeth Lindström
viceordförande

Styrelsens utlåtande

SDP har alltid följt den linjen, att beskattningen bör vara genomskådlig och att fiffel med skatter inte är acceptabla i någon form. Därför kan man inte godkänna spekulation med beskattningskommun.

Även om detta tillsvidare är ett marginellt problem, bör man precisera lagstiftningen så, att spekulatören med beskattningskommunen förhindras.

Styrelsen föreslår att motionen godkänns och sänds vidare till partistyrelsen.

24. ÖVERNATTNINGSBOSTÄDER FÖR PENDLARE

Antalet personer som är tvungna att pendla lång väg för att kunna ha ett arbete ökar. De som pendlar dagligen har möjlighet att till stor del i beskattningen dra av för resor till arbetet. En grupp som faller utanför avdragsmöjligheterna är till exempel de som arbetar treskift och har det svårt att få lämpliga kommunikationer att passa in på arbetsrutinerna.

Ofta väljer dessa personer – främst de inom vården – att skaffa sig en övernattningsbostad på hyresmarknaden. Bostaden utgör en betydande kostnad – cirka 300 till 400 Euro per månad t.ex. i Vasa. Hyran för bostaden är inte avdragsgill i beskattningen.

Denna likhet inför lagen är något märkligt eftersom riksdagsledamöternas motsvarande övernattningsbostäder är avdragsgilla i beskattningen. Dessutom drabbas de som har övernattningsbostad av att resekostnaderna inte kommer upp över självrisksnivån.

Kristinestad svenska socialdemokrater föreslår
**att kongressen ger i uppdrag till FSD:s och SDP:s riksdagsmän/kvinnor och
ministrar att verka för följande:**

- **Övernattningslägenhet för pendlare bör bli avdragsbar i beskattningen –
åtminstone enligt ett koncept där hyrestagaren kunde svara för en viss
självrisk – som skulle motsvara den självrisk som tillämpas för resande till
och från jobbet för pendlare.**

Kristinestads svenska socialdemokrater r.f.

Sixten Lindfors

Carita Lindfors

Styrelsens utlåtande

I beskattningen är utgifter för inkomstens förvärvande och uppbevarande avdragsgilla. Däremot är utgifter för uppehälle inte avdragsgilla. Typiska utgifter för uppehälle är utgifter för den skattskyldiges boende, exempelvis hyra för bostad. Sålunda är utgifter för en bostad på annan ort i allmänhet inte avdragsgilla vid beskattningen.

I rättspraxis har i vissa situationer ansetts att utgifter för en bostad på främmande ort är utgifter för inkomstens förvärvande. Så är fallet i HFD:s beslut 1982 T 5531. I fallet hade den skattskyldiga en fast arbetsplats på annan ort, där också hans familjs stadigvarande bostad var belägen. Han hade kommenderats till en annan ort för att sköta ett vikariat under en viss tid. Under dessa omständigheter fick den skattskyldiga avdra hyresutgifterna för den bostad som var belägen på orten för vikariatet. I övrigt anses det i rättspraxis att utgifterna för bostad på annan ort inte är avdragsgilla utgifter för uppehälle.

Däremot är resekostnaderna mellan bostaden och arbetsplatsen avdragsgilla i beskattningen med vissa begränsningar. För närvarande kan i beskattningen avdras resekostnader för 4 700 euro med undantag av självriskandelen. Den avdragsgilla övre gränsen för resekostnader mellan bostaden och arbetsplatsen har under årens lopp höjts vid flera tillfällen. På detta sätt har man velat öka arbetskraftens rörlighet med hjälp av resekostnadsavdrag. Dessutom har självriskandelen för resekostnaderna från och med 1999 ändrats så att den är mindre för en sådan person som under skatteåret erhållit i lag uppräknad arbetslöshetsförmån. Också på detta sätt har beskattningen stött att man sökt sig till arbetet.

Om en person på grund av arbetet är tvungen att under veckan vistas på annan ort avskild från sin familj, kan den skattskyldiga i beskattningen avdra veckoslutsresorna för att besöka sin familj. Veckoslutsresorna kan avdras enligt kostnaderna för det billigaste fortskaffningsmedlet, dvs. vanligen enligt kollektivtrafikens taxor. Om något allmänt kommunikationsmedel inte finns att tillgå eller om den skattskyldiga inte skulle hinna hem med allmänt kommunikationsmedel, kan avdraget godkännas också för bruk av egen bil.

Det är viktigt att bevara principen att kostnaderna för uppehälle inte avdras i beskattningen. Det nuvarande läget kan anses vara skäligen gott: en omfattande rätt till skatteavdrag i fråga om bostadskostnaderna kunde leda till betydande skatteinkomstförluster eftersom ett enskilt avdrag kunde bli tämligen betydande.

Styrelsen föreslår att motionen förkastas.